

مطالعه تأثیر رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری با اصول روانشناسی تربیتی کودکان و نوجوانان

سید کاظم علوی لنگرودی^۱، فاطمه بدوی دلفارد^{۲*}

^۱استادیار، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، بخش علوم تربیتی، دانشگاه امام جواد، یزد، ایران

^۲کارشناسی ارشد، رشته علوم تربیتی، دانشگاه امام جواد، یزد، ایران

چکیده

این پژوهش با تکیه بر نظریه‌ها و اصول روان‌شناسی تربیتی، تأثیر رسانه‌های مجازی و آموزش ویدیویی را بر یادگیری و رشد کودکان و نوجوانان بررسی می‌کند. تلویزیون در میان رسانه‌ها به‌عنوان پرمخاطب‌ترین رسانه‌ی جمعی سمعی و بصری نقش عمده و حساسی را در انتقال ارزش‌ها و هنجارها دارد. از طریق یک رویکرد ترکیبی، از جمله نظرسنجی، داده‌های مشاهده‌ای و مصاحبه‌های کیفی، هدف این تحقیق ارزیابی اثربخشی رسانه‌های مجازی در افزایش نتایج یادگیری شناختی، عاطفی و اجتماعی در بین یادگیرندگان جوان است. با تجزیه و تحلیل فرآیندهای شناختی، دامنه توجه، درگیری عاطفی و تعاملات اجتماعی در طول قرار گرفتن در معرض رسانه‌های مجازی، این مطالعه به دنبال ارائه بینش‌های ارزشمندی در مورد مزایا و معایب بالقوه استفاده از رسانه‌های مجازی در زمینه‌های آموزشی است. علاوه بر این، این تحقیق نقش اصول روانشناسی آموزشی، مانند یادگیری فعال، داریست و عوامل اجتماعی-فرهنگی را در بهینه‌سازی ارزش آموزشی رسانه‌های مجازی و محتوای ویدیویی برای کودکان و نوجوانان بررسی می‌کند. انتظار می‌رود که یافته‌های این مطالعه توصیه‌های عملی را برای مربیان، والدین و سازندگان محتوا ارائه دهد و به گفتمان جاری در مورد استفاده از فناوری برای حمایت از تجربیات یادگیری جامع برای جوانان کمک کند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که اصول روان‌شناسی تربیتی در مقوله‌ی دیدگاه خبر پردازشی و در مقوله‌ی نظریه‌های انگیزشی و نهایتاً در مقوله‌ی مربوط به نظریه‌ی خلاقیت رعایت شده‌اند در برنامه‌ی خردسالان این اصول در برنامه‌ی کودکان و در برنامه‌ی نوجوانان مدنظر قرار گرفته شده است.

واژه‌های کلیدی: رسانه‌های مجازی، روانشناسی تربیتی، کودکان و نوجوانان، اصول روانشناسی.

مقدمه

در سال‌های اخیر، ادغام رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری در محیط‌های آموزشی کودکان و نوجوانان به‌طور فزاینده‌ای رواج یافته است. با پیشرفت فناوری، پلتفرم‌های دیجیتال، محتوای آموزشی و ابزارهای تعاملی بی‌شماری را ارائه می‌دهند و فرصت‌های جدیدی را برای غنی‌سازی تجارب آموزشی یادگیرندگان جوان ارائه می‌دهند. با این حال، اجرای گسترده رسانه‌های مجازی در محیط‌های آموزشی بحث‌هایی را در مورد تأثیر بالقوه آن بر رشد شناختی، عاطفی و اجتماعی کودکان و نوجوانان برانگیخته است [3].

روانشناسی تربیتی، به‌عنوان یک رشته، بینش‌های ارزشمندی را در مورد فرآیندهای یادگیری افراد ارائه می‌دهد و چارچوب‌های نظری را برای درک چگونگی تأثیر روش‌های آموزشی، رسانه‌ها و عوامل محیطی بر نتایج یادگیری ارائه می‌دهد. هدف این پژوهش با تکیه بر اصول روانشناسی تربیتی، بررسی جامع تأثیر رسانه‌های مجازی و آموزش ویدیویی بر رشد همه‌جانبه جوانان است. با در نظر گرفتن ابعاد شناختی، عاطفی و اجتماعی یادگیری، این تحقیق به دنبال پر کردن شکاف بین پیشرفت‌های تکنولوژیکی و شیوه‌های آموزشی است و از این طریق مزایای بالقوه و چالش‌های مرتبط با ادغام رسانه‌های مجازی در زمینه‌های آموزشی را روشن می‌کند.

در این مقدمه، با تأکید بر اهمیت ترکیب اصول روانشناسی آموزشی برای هدایت کاوش خود، زمینه را برای بررسی تأثیر رسانه‌های مجازی و آموزش ویدیویی بر کودکان و نوجوانان فراهم کردیم. با همسو کردن مطالعه خود با تئوری‌های تثبیت شده یادگیری و توسعه، هدف ما ارائه درک دقیقی از پیامدهای استفاده از رسانه مجازی برای تجارب آموزشی یادگیرندگان جوان است. از طریق ادغام روش‌های کمی و کیفی، این تحقیق در تلاش است تا ضمن در نظر گرفتن پیامدهای روان‌شناختی و آموزشی برای کودکان و نوجوانان، به گفتمان جاری در مورد استفاده از فناوری در محیط‌های آموزشی کمک کند [2].

بقا و دوام هر جامعه از طریق انتقال و حفظ فرهنگ و اجزاء آن از جمله ارزش‌ها و هنجارها میسر می‌شود که با درونی کردن آنها صورت می‌گیرد با نهادینه شدن ارزش‌ها افراد جامعه با خواست و میل شخصی از آنها پاسداری می‌کنند به‌طور کلی ارزش‌هایی در جامعه پایدار میمانند که بتوانند جایگاه خود را از نظر عقلی و عاطفی در بین مردم بیابند و از جنبه‌ی عملی نیز مشکلات و معضلات مادی و غیر مادی و هم‌چنین فردی و اجتماعی را بر طرف سازند. پس هم‌علماء و هم‌مدیران و برنامه‌ریزان سازمان‌ها و نهادها باید دقت نظر داشته باشند زیرا این نهادها هستند که مسئولیت انتقال و درونی کردن ارزش‌ها را به عهده دارند [1].

یکی از نهادهای مهم انتقال ارزش‌ها و حفظ فرهنگ رسانه‌های جمعی به‌ویژه تلویزیون هستند. وسایل ارتباط جمعی با انتشار افکار زندگی اجتماعی را به‌طور محسوس دگرگون می‌سازند به‌طوری که در دهه‌های اخیر این وسایل نقش تعیین‌کننده‌ای در امر آموزش و انتقال مفاهیم و ارزش‌ها داشته و در فرایند انتقال دانش و اطلاعات جدید و مبادله‌ی افکار با سرعت زیاد ایفای نقش کرده‌اند و تقریباً می‌توان گفت که هیچ نقطه‌ای در جهان نیست که مصون از تأثیر رسانه‌ها باشد.

تماشای تلویزیون تقریباً نیازی به مهارت ندارد در نتیجه اشتیاق عموم را برای استفاده از آن بر می‌انگیزد. این وسیله می‌تواند از طریق آموزش صحیح ساختار شخصیتی افراد را اصلاح و هدایت کند و از طریق بدآموزیها آن را منحرف سازد. به همین جهت در این پژوهش به دنبال بررسی کیفیت برنامه‌های تلویزیونی کودک و نوجوان از نظر انطباق آنها با اصول و معیارهای روان‌شناسی تربیتی بوده ایم.

بیان مسئله

در دنیای امروزی، رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری به‌عنوان یک بخش حیاتی از زندگی روزمره ما تبدیل شده‌اند. هر روز اطلاعات بیشتری از طریق این رسانه‌ها منتقل می‌شود و بر این اساس، تأثیرات آن‌ها بر روان و روانشناسی کودکان و نوجوانان نیز بسیار مهم می‌باشد. به‌عنوان یکی از حوزه‌های مطالعاتی مهم، روانشناسی تربیتی کودکان و نوجوانان نقش بسیار مهمی در تحلیل تأثیر رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری بر آن‌ها دارد [5].

مسئله اصلی این تحقیق اثرات رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری با تأکید بر اصول روانشناسی تربیتی کودکان و نوجوانان است؛ به عبارت دیگر، این تحقیق به دنبال بررسی این موضوع است که چگونه فضای مجازی و آموزش تصویری می‌تواند تأثیرگذار بر رشد و توسعه روانی کودکان و نوجوانان باشد و چگونه می‌توان از اصول روانشناسی تربیتی به منظور مدیریت و کاهش اثرات منفی آن‌ها استفاده کرد.

بررسی عوامل موثر در تأثیرات رسانه‌های مجازی بر روان و روانشناسی کودکان و نوجوانان.

-ارائه راهکارها و استراتژی‌های مبتنی بر اصول روانشناسی تربیتی برای مدیریت اثرات منفی و تسهیل اثرات مثبت آموزش تصویری بر کودکان و نوجوانان.
-بررسی اثربخشی تداخل رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری با اصول روانشناسی تربیتی در ارتقای توانایی‌های شناختی و اجتماعی کودکان و نوجوانان.
-مطالعه تحلیلی و مقایسه‌ای اطلاعات و یافته‌های مربوط به تأثیرات رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری بر روان و روانشناسی کودکان و نوجوانان.
-مصاحبه با روانشناسان تربیتی و متخصصان رسانه جهت جمع‌آوری دیدگاه‌ها و نظرات تخصصی.
-طراحی آزمایش‌های عملی برای سنجش اثربخشی راهکارها و استراتژی‌های ارائه شده.
با توجه به اهمیت روزافزون رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری در زندگی کودکان و نوجوانان، بررسی تأثیرات آن‌ها با استفاده از اصول روانشناسی تربیتی می‌تواند مفید واقع شود. این تحقیق می‌تواند به والدین، مربیان و افراد مسئول آموزش و پرورش کمک کند تا از بهترین راهکارها برای مدیریت و بهره‌مندی از این رسانه‌ها بهره‌مند شوند و رشد سالم کودکان و نوجوانان را حمایت کند

مبانی و پیشینه پژوهش

روانشناسی تربیتی

روانشناسی تربیتی به‌عنوان یک حوزه مهم در علوم رفتاری، به بررسی تعاملات روانی و اجتماعی کودکان و نوجوانان در محیط آموزشی و پرورشی می‌پردازد. اصول و مبانی این حوزه می‌تواند به‌طور عمیق تأثیرات رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری بر این گروه از افراد را تبیین کرده و به مدیریت بهتر این تأثیرات کمک کند.

نقش رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری

رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری، به‌عنوان منابعی فرهنگی و آموزشی، نقش بسیار مهمی در زندگی روزمره کودکان و نوجوانان دارند. شناخت عمیق از این نوع رسانه‌ها و تأثیرات آن‌ها بر روانی و رفتاری این گروه از افراد، از اهمیت بالایی برخوردار است.

نظریه‌های روانشناسی و تأثیرات رسانه‌ها

نظریه‌های مختلف روانشناسی از جمله نظریه‌یادگیری، رشد شناختی و تأثیرگذاری رسانه‌ها بر روانی فرد، می‌توانند به ما کمک کنند تا روش‌های بهتری برای مدیریت و بهره‌مندی از رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری را در زمینه تربیت کودکان و نوجوانان شناسایی کنیم.

تأثیرات مثبت و منفی رسانه‌های مجازی

با توجه به تنوع رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری، این ابزارها می‌توانند تأثیرات مثبت و منفی بسیاری بر روان کودکان و نوجوانان داشته باشند. شناخت این تأثیرات و راهکارهای مبتنی بر روانشناسی تربیتی می‌تواند به بهبود استفاده از این رسانه‌ها

کمک کند. این مبانی به ما کمک می‌کنند تا به دنبال راهکارهای مبتنی بر دانش روانشناسی تربیتی برای مدیریت تأثیرات رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری بر کودکان و نوجوانان بگردیم و از این ابزارها به نحو اثربخشی استفاده کنیم.

روانشناسی تربیتی

روانشناسی تربیتی در واقع مطالعه و فهم چگونگی رشد روانشناختی، یادگیری، روش‌های تدریس، فرآیندهای آموزشی و تفاوت‌های فردی و به کمک آن تهیه و گسترش راهکارهای بهبود آن‌ها است. این شاخه از روانشناسی شامل فرایند یادگیری در اوایل دوران کودکی و نوجوانی، فرآیندهای اجتماعی، عاطفی و شناختی است که در کل طول عمر در یادگیری نقش دارند. رشته روانشناسی تربیتی تعدادی رشته دیگر از جمله روانشناسی رشد، روانشناسی رفتاری و روانشناسی شناختی را در بر می‌گیرد [7].

اهمیت روانشناسی تربیتی زمانی خود را نشان می‌دهد که بدانیم تغییرات کوچک در نحوه یادگیری دانش آموزان یا استفاده از راه‌های متنوع و جدید برای کشف استعدادهای آنها چه تأثیر فوق‌العاده‌ای بر آینده آنها به‌عنوان یک فرد و در نهایت دور نمای کلی یک جامعه خواهد داشت.

روانشناسی تربیتی (انگلیسی) (educational psychology): یکی از شاخه‌های روان‌شناسی است که به تحقیق در مسائل یادگیری و آموزش می‌پردازد. روانشناسان تربیتی در مسائل یادگیری و آموزش تخصص دیده‌اند و ممکن است به کار در مدارس بپردازند ولی اغلب در استخدام دانشکده‌های تربیت معلم هستند و به تحقیق درباره شیوه‌های آموزش دادن به بچه‌ها و تربیت معلمان می‌پردازند [8].

برخی از موضوعات مختلفی که روانشناس تربیتی به آن‌ها تمایل دارند به شرح زیر می‌باشند:

نمودار شماره ۱: از موضوعات مختلف شامل روانشناس تربیتی، [6].

فناوری آموزشی: بررسی این که چگونه انواع مختلف فناوری می‌توانند به یادگیری دانش آموزان کمک کنند.

طرح تعلیمی: طراحی کردن مطالب آموزشی

آموزش ویژه: کمک کردن به دانش آموزانی که ممکن است به روش‌های خاص یادگیری نیاز داشته باشند.

برنامه ریزی درسی: ایجاد برنامه‌های درسی که به یادگیری بهبود می‌بخشند.

یادگیری سازمانی: بررسی نحوه یادگیری افراد در محیط‌های سازمانی

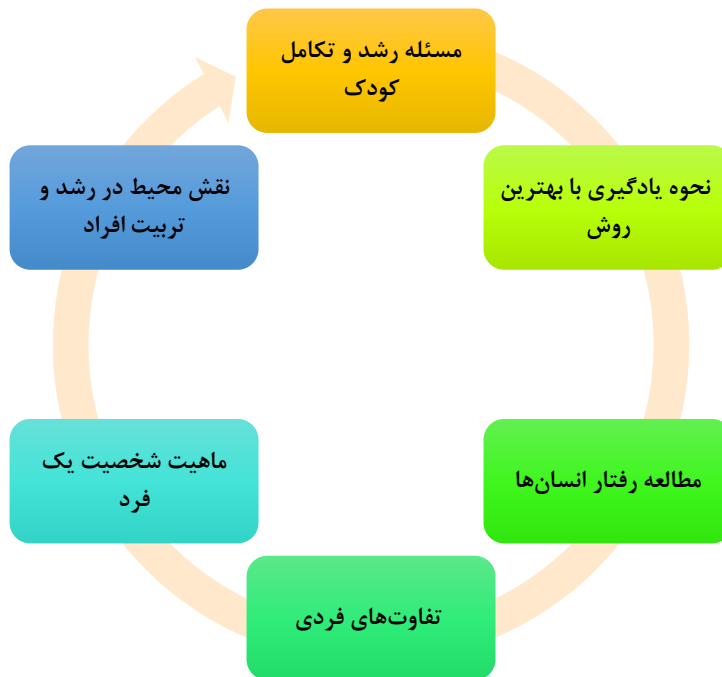
شاگردان تیز هوش: کمک کردن به دانش آموزانی که به‌عنوان شاگردان تیز هوش شناخته می‌شوند.

کاربرد روانشناسی تربیتی

هر شخص دارای ویژگی‌های منحصر به فردی است و این ویژگی‌ها در میزان یادگیری و انگیزه او در آموزش نقش مهمی ایفا می‌کند. در نتیجه توانایی‌ها و چالش‌هایی که افراد در یادگیری دارند با یکدیگر متفاوت است. نقش روانشناسان تربیتی در مدارس بررسی شیوه‌های آموزش معلمان و نحوه یادگیری دانش آموزان است، زیرا تخصص آن‌ها تحقیق در مورد یادگیری و آموزش می‌باشد.

از جمله وظایف روانشناسان تربیتی عبارتند از [9]:

- بررسی ناتوانی‌هایی مثل ADHD
- بررسی علت نارساخانی
- بررسی اختلالات گفتاری و شنوایی
- بررسی هر سطح از عقب ماندگی ذهنی
- درک هوش و خلاقیت کودکان

نمودار شماره ۲: کاربرد روانشناسی تربیتی در آموزش، [11]

تربیت و پرورش کودکان: روانشناسی تربیتی به ما کمک می‌کند تا بهترین شیوه‌ها و روش‌های تربیتی را برای کودکان شناسایی کرده و طراحی کنیم.

تقویت روابط فردی: این حوزه به ما کمک می‌کند تا روش‌هایی برای تقویت روابط میان فردی در محیط‌های آموزشی و پرورشی بیابیم.

توسعه مهارت‌های ارتباطی: روانشناسی تربیتی به‌طور مستقیم به توسعه مهارت‌های ارتباطی کودکان و نوجوانان می‌پردازد. شناخت اختلالات رفتاری: این حوزه به ما کمک می‌کند تا اختلالات رفتاری را در کودکان شناسایی کرده و راهکارهایی برای مدیریت آن‌ها ارائه دهیم.

تقویت خودآگاهی: به کمک روانشناسی تربیتی می‌توانیم کودکان را در خودآگاهی و شناخت بهتر خودشان هدایت کنیم.

مدیریت استرس و اضطراب: این حوزه به ما کمک می‌کند تا کودکان و نوجوانان را در مدیریت استرس و اضطرابی که ممکن است در محیط مدرسه یا خانواده تجربه کنند، آموزش دهیم.

توسعه هوش هیجانی: روانشناسی تربیتی به ما کمک می‌کند تا کودکان را در توسعه هوش هیجانی و مدیریت احساساتشان آموزش دهیم.

پشتیبانی از رشد تحصیلی: این حوزه به ما کمک می‌کند تا روش‌هایی برای پشتیبانی از رشد تحصیلی کودکان و نوجوانان طراحی کنیم.

تشویق به رفتارهای مثبت: این حوزه به ما کمک می‌کند تا بهترین راهکارها برای تشویق به رفتارهای مثبت، هم‌افزایی و همدلی در محیط‌های آموزشی ارائه دهیم.

تأمین محیط آموزشی سالم: روانشناسی تربیتی می‌تواند به ما کمک کند تا محیط‌های آموزشی سالم و پشتیبان‌کننده برای رشد و توسعه فردی کودکان را ارتقا دهیم

رسانه و آموزش مجازی

آموزش مجازی مجموعه وسیعی از نرم افزارهای کاربردی و روش‌های آموزشی شامل آموزش مبتنی بر رایانه، آموزش مبتنی بر وب، کلاس‌های درس مجازی و غیره است. آموزش الکترونیکی به کمک رایانه‌ها از طریق رسانه‌های الکترونیکی، اینترنت، وب، شبکه‌های سازمان یافته مثل اکسترانت و اینترانت و پخش ماهواره‌ای، دیسک و نوارهای صوتی و DVD و CD-ROM سخت، بسترهای چندرسانه‌ای مانند تصویری ارائه می‌شود [10]

در واقع، آموزش الکترونیکی آموزش از راه دور بر مبنای فناوری است؛ به عبارت دیگر، محتوای دوره آموزشی با استفاده از انتقال صدا، تصویر و متن ارائه می‌شود که با بهره‌گیری از ارتباط دوسویه بین افراد فراگیر و استاد یا بین فراگیران، کیفیت ارائه دوره آموزشی به بالاترین سطح خود می‌رسد. استفاده از تجهیزات و امکانات پیشرفته‌تر، امکان ارائه اطلاعات و دانش را با کیفیت بهتر و بالاتر فراهم می‌سازد. مثلاً در کسب اطلاعات از طریق وب، هر چه پهنای باند ارسال داده‌ها بیشتر شود، اطلاعات بیشتری دریافت می‌شود. این شیوه آموزشی را آموزش Online (برخط) نیز می‌نامند که اساس آن ارسال متن‌ها، تصاویر، گفتار آموزشی، تمرین‌ها، امتحان‌ها و نگهداری نتایج دوره آموزشی شامل نمرات و مطالب مهم آن است. [9] برای تکمیل این نوع آموزش، می‌توان از تصاویر متحرک، شبیه‌سازی، امکانات صوتی تصویری و غیره استفاده کرد. آموزش الکترونیکی به صورت دوره‌های همزمان (Synchron) یا غیر همزمان (Asynchron) ارائه می‌کنند و به‌طور همزمان Login می‌شود. در آموزش همزمان همه کاربران به‌طور مستقیم با یکدیگر در ارتباط‌اند. در حالی که در آموزش ناهمزمان، ارتباط با تأخیر برقرار می‌شود مانند ارتباط با پست الکترونیکی.

تأثیر بر توانایی انطباق و تطبیق کودکان و نوجوانان: رسانه‌های مجازی می‌توانند بر توانایی کودکان و نوجوانان در انطباق و تطبیق با موقعیت‌ها و احساساتشان تأثیر بگذارند. اصول روانشناسی تربیتی می‌توانند کمک کنند تا کودکان بتوانند احساسات و شرایط مختلف را بهتر درک کرده و با آن‌ها برخورد مناسبی داشته باشند.

تأثیر بر فرهنگ‌سازی و ارزش‌های اخلاقی: رسانه‌های مجازی می‌توانند نقش زیادی در فرهنگ‌سازی کودکان و نوجوانان داشته باشند. اصول روانشناسی تربیتی می‌توانند موجب توسعه ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی سالم در برابر اثرات منفی احتمالی این رسانه‌ها شوند. تأثیر بر توانایی تصمیم‌گیری: رسانه‌های مجازی ممکن است بر توانایی تصمیم‌گیری کودکان و نوجوانان تأثیر بگذارند. با اصول روانشناسی تربیتی، می‌توان به کودکان آموزش داد که چگونه اطلاعات را ارزیابی کنند و تصمیم‌گیری‌های سالمتری انجام دهند [12].

تأثیر بر مهارت‌های ارتباطی: استفاده از رسانه‌های مجازی می‌تواند بر مهارت‌های ارتباطی کودکان تأثیر گذار باشد. اصول روانشناسی تربیتی می‌تواند کودکان را در مهارت‌های ارتباطی مثبت و سازنده‌تر آموزش دهد تا بتوانند به‌طور بهتری با دیگران ارتباط برقرار کنند [10]

تأثیر بر توانایی مدیریت انرژی و زمان: رسانه‌های مجازی می‌توانند به شدت بر توانایی مدیریت انرژی و زمان کودکان و نوجوانان تأثیر بگذارند. اصول روانشناسی تربیتی می‌توانند کودکان را در مدیریت انرژی، زمان و تعادل بین استفاده از رسانه‌های مجازی و فعالیت‌های دیگر زندگی آموزش دهند.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به بررسی تأثیرات رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری با استفاده از اصول روانشناسی تربیتی بر کودکان و نوجوانان، به نتیجه‌ای مفید و ارزشمند دست یافتیم. این بررسی نشان داد که رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری می‌توانند تأثیرات قابل توجهی بر رفتار، احساسات و تفکر کودکان و نوجوانان داشته باشند. از طرف دیگر، اصول و دانش روانشناسی تربیتی می‌توانند به‌عنوان یک راهنما برای مدیریت و بهره‌مندی بهینه از این رسانه‌ها عمل کنند.

با توجه به تحقیقات انجام شده، برخی پیشنهادات عملی واقع‌گرایانه برای افراد مسئول تربیت و پرورش والدین عبارتند از:

- بررسی و ارزیابی محتوای ارائه شده توسط رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری به کودکان و نوجوانان.
 - طراحی و ارائه محتوای آموزشی با تأکید بر روانشناسی تربیتی و مفاهیم تربیتی سالم.
 - آموزش مهارت‌های تشخیص و مدیریت محتوای منفی و غیرمنطقی به کودکان و نوجوانان.
 - افزایش هماهنگی میان والدین و مدرسه در مورد استفاده از رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری.
- در نهایت، این تحقیق نشان داد که استفاده درست از روانشناسی تربیتی در ارتباط با رسانه‌های مجازی و آموزش تصویری می‌تواند تأثیرات مثبت بر رشد و توسعه کودکان و نوجوانان داشته باشد و به جامعه در بهبود فرآیند تربیت و پرورش کمک کند.

جدول شماره ۱: اهمیت روانشناسی تربیتی

ردیف	نتیجه
۱	به معلمان و مربیان می‌آموزد که فرآیند یادگیری چطور اتفاق می‌افتد.
۲	به معلم کمک می‌کند تا با پتانسیل خود برای تدریس و توانایی یادگیرنده‌ها آشنا شود.
۳	باعث می‌شود تا معلم روش یادگیری خود را بر اساس فراگیران تنظیم کند.
۴	مربی با روان‌شناسی تربیتی می‌آموزد که چطور توانایی‌های دانش‌آموزان را به سمت درست هدایت کند.
۵	به معلم کمک می‌کند تا شخصیت دانش‌آموز را پرورش دهد، زیرا هدف از کل فرآیند آموزشی رشد شخصیت دانش‌آموز است.
۶	تدریس‌کنندگان را یاری می‌دهد تا بتوانند در دانش‌آموزان انگیزه یادگیری ایجاد کنند و توانایی‌های او را افزایش دهند.

منابع

۱. ابراهیمی، مهناز ۱۳۹۴ بررسی نقش سریالهای خانوادگی سیما بر روی روابط همسران جوان مطالعه ی موردی منطقه ۸ تهران دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.
۲. براتی مصطفی ۱۳۹۵ تحلیل محتوای فیلمهای آموزشی دو درس ریاضی و عربی مقطع راهنمایی تحصیلی با رویکرد انطباق با کاربردهای آموزش نظریه‌های یادگیری دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران
۳. بی. از هر گنهنان و دکتر میتو اچ السون، ۲۰۰۱. مقدمه ای بر نظریه‌های یادگیری ترجمه ی علی اکبر سیف ۱۳۹۴ تهران انتشارات دوران
۴. سعدی پور اسماعیل ۱۳۹۴ روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی تهران انتشارات دوران
۵. جان ای گلاور ترجمه ی علینقی خرازی ۱۳۹۶ روان‌شناسی تربیتی تهران
۶. حامدی اغولبیک، علی اشرف ۱۳۹۴ چگونگی تأثیر وسایل ارتباط جمعی در افزایش آگاهی های روستاییان و نقش آن در توسعه روستایی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی تهران
۷. ساروخانی باقر و کتبی مرتضی ۱۳۹۳ کودک در برابر وسایل ارتباط جمعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی تهران
8. Rezaei M., Kayhanzadeh, P. The effects of the Internet and virtual social networks on students' education. Paper presented in the International Conference on Islamic Humanities. Iran; 2016 May 20, Persian.
9. Ebrahim Khani M, Lotfi Monazam Z, Khalegh Khah A. The role of virtual social networks on academic adjustment and academic self-efficacy of students. Paper presented in the 1st Scientific Conference on Educational Sciences and Psychology of Social and Cultural Dangers in Iran, 2015 March 18, Persian
10. Long, Bodo & Colgat, Mark, (2003), Relationship, on – hine Banking and the information technology gap, international journal of Bank Marketing, No 21/1, p. 29-37.
11. Matheson, Alex, 2002, Better Public Sector Governance: The Rationale for Budgeting and Accounting Reform in Western Nations. OECD. Journal on budgeting

Studying the impact of virtual media and video education with the principles of educational psychology for children and adolescents

Seyed Kazem Alavi Langroudi¹, Fatemeh badvi dalfardi^{2*}

1- Assistant Professor, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Department of Educational Sciences, Imam Javad University, Yazd, Iran

2- Master's degree, field of educational sciences, Imam Javad University, Yazd, Iran

Abstract

Based on the theories and principles of educational psychology, this research investigates the effect of virtual media and video education on the learning and development of children and adolescents. Among the media, television, as the most popular audiovisual mass media, plays a major and sensitive role in the transmission of values and norms. Through a mixed approach, including surveys, observational data, and qualitative interviews, this research aims to evaluate the effectiveness of virtual media in enhancing cognitive, emotional, and social learning outcomes among young learners. By analyzing cognitive processes, attention span, emotional involvement, and social interactions during exposure to virtual media, this study seeks to provide valuable insights into the potential advantages and disadvantages of using virtual media in educational contexts. . In addition, this research examines the role of educational psychology principles, such as active learning, scaffolding, and socio-cultural factors in optimizing the educational value of virtual media and video content for children and adolescents. The findings of this study are expected to provide practical recommendations for educators, parents, and content creators and contribute to the ongoing discourse on the use of technology to support inclusive learning experiences for youth. Also, the results show that the principles of educational psychology in the category of news processing, in the category of motivational theories, and finally in the category related to the theory of creativity have been observed in the program for minors. has been considered.

Keywords: Virtual media, educational psychology, children and teenagers, principles of psychology.
